

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

ז.

עין משפט נר מצוה

לד א מיי פ"א מהלכות
קדוש הקדש ה' ב:
לח ב מיי פ"ג מהל' מיוחד
הלכה ב ספמ לאון רמג:
לו ג ד מיי שם הלכה ה:
לז ה מיי שם הלכה יא:
לח ו מיי שם הלכה ט:

תורה אור השלם

1. החדש הזה לכם ראש
החדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה:
2. והקרא אלהים לאור יום
והקרא קרא ללילה ויהי
ערב ויהי קראו יום אחד:

בראשית א ה

הגהות מהר"ב רנשבורג

א [מ] כפרים ד"ה שנים מין
לימים כמחמה (וישנה הוא
וכו') י"ב וישנה הוא כ"ל
ועי' א"מ:

לעזר רש"י

קונטרס ד"א. חבל ארץ.

מוסף רש"י

מנין שאין מונין ימים
לשנים. דאן נאמר קוים יין
שמי טוים לשה. מונה י"ב
חדש מיום ליום, ואם נדר נאמר
בשבת אסור עד אחד בנסן
האל, זמ"ש שערין י"ב י"א
יוס שמות המה ימיון על
ימות הלכה או פעמים שאני
עשין חדשים סמין (מגילה
ה). כשער ראשי. דאמרינן
מירות כשער ראש קבל עליו
וכי זה נזיר עולם לפי שמעו
רשאו מנין מעט מיו ויפא
מגלה כל ימי אחת ל"ו יום
ויפא קרבן (לקט"ח). אפילו
מאה שנה ב"ו אין זה נזיר
ועולם. דלמד מיום אריכתא
הוא דהיא, משום דלית ליה
קילתא (לקט"ח).

פ"י הרא"ש (המשך)

ולכאן כל פרסה ופרסה הרי
נזיר אמכאן ועד מקום פלוני
בפרין דינבא דקבל עליו
מנין נזירות דאין פרסאות
עד מקום פלוני ואמתינן
דכשער ראש קא סמין ונזיר
לאיתורי עד קושיא דבסמין:
להי' כל (ב) אוונא אוונא
חד נזיר דנהי דלא מנו פרסי
מ"מ מנו שיעור מהלך הימים
ונימא שיעור מהלך נזירות
במנין הימים הריני נזיר כשער
ראשי ה"ו נזיר עולם שקבל
עליו נזירות במנין שער ראש
ומגלה כל ל' יום ומכאן
קרבנותיו: כל מלתא דאית
ליה קיצותא לא קתני. דבר
שיש לו קצבה כמו מכאן עד
מקום פלוני לא אמרינן שקבל
עליו נזירות במנין הימים
שער ונפר וחול דבר שאין
לו קצבה אין לומר שקבל
עליו נזירות א' במנין כי אין
להם מנין הלך דאי חילוק
נזיר יש כאן לכל א' נזירות
א' וי"מ דאמתינן דמכאן
ועד סוף העולם קא פריך
דינבא דקבל עליו נזירות
במנין פרסאות או מהלך ימים
כמכאן ועד סוף העולם ומפ'
דאית ליה קיצותא דמהלך
ת"ק שנה הימא העולם ולשון

ואימא שנה. דיש שנים מלאים ומרובים צימים כשהחדשים
מלאים ויש פחומין כשהם חסרים: **שנים** מי מונין
ל'ימים. כמתיא א [א] (וישנה הוא וכו'): חדשים אמה מחשבו לשנים.
וכסאן מעצרין מוסיפין חדש ולא ימים כ' או ט"ו והכא כתיב עד
מלאת הימים הלך ודאי כחדש מיימי:
הריני נזיר אחת גדולה הריני נזיר
אחת קטנה. כלומר לא שנה
כי אמר גדולה ולא שנה כי אמר קטנה
ואפילו אמר מלאן ועד סוף העולם
לא הוי נזיר אלא שלשים יום וגדולה
דקאמר כלומר גדול עלי הנזירות
דטריחא עלי או קטנה כלומר דלא
טריחא עלי כלל: אפי' מלאן ועד סוף
עולם. בגמרא מפרש דטריחא ואריכא
לי מלתא כמכאן ועד סוף העולם:
ואמאי והא מכאן ועד סוף העולם
קאמר. פירוש וליהוי נזיר
לעולם ומשני הכי קאמר הריני כלומר
אריכא לי האי מילתא כו' לעולם עד
נזירות קביל עליה לקולא דהכי משמע
טפי דאס הוא ר"ל מלאן ועד סוף
העולם היה לו להזכיר מנין סוף העולם
דיודע הוא שפיר דעולם יש בו חמש
מאות ומלהלך ויהיה לו לומר חמש מאות
שנים ולפיכך אזלינן לקולא כ"ז:

ואימא שנה מי מונין ליומי והא רבנן
דקיסרי אמרי **מנין** שאין מונין ימים לשנים
שנאמר **לחדשי השנה** חדשים מחשבין
לשנים ולא ימים לשנים: **מתני'** אמר
הריני נזיר אחת גדולה הריני נזיר אחת קטנה
אפילו מכאן ועד סוף העולם נזיר שלשים
יום: **גמ'** אמאי והא מכאן ועד סוף העולם
קאמר הכי קאמר אריכא לי הדא מילתא
כמכאן ועד סוף העולם תנן **הריני נזיר**
מכאן עד מקום פלוני אומדים כמה ימים
מכאן ועד מקום פלוני פחות משלשים יום
נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר במנין הימים
ואימא הכא נמי אריכא לי הא מילתא כמכאן
ועד מקום פלוני אמר רבא ישהחזיק בדרך
וליהוי כל פרסה ופרסה אמר רב פפא באתרא
דלא מני פרסי וליהוי כל אוונא אוונא מי
לא תנן **הריני נזיר** כעפר הארץ וכשער
ראשי וכחול הים הרי זה נזיר עולם ומגלה
אחד לשלשים יום כל מילתא דאית ביה
קיצותא לא קתני והתניא **הריני נזיר** כל
ימי חי הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה
נזיר עולם (א) אלא נזיר לעולם רבה אמר
שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי
יומי נמי הא כתיב **ויהי ערב ויהי בקר** יום
אחד התם לאו דמפסקי מהדדי הוא מאי
קאמר **ימא** ולייליא חד יומא הוא ולעולם לא
מפסקי מהדדי רבא אמר למה לך אקשושי
כולי האי שאני התם דהא קתני הריני נזיר
אחת: **מתני'** הריני נזיר ויום אחד הריני
נזיר ושעה אחת הריני נזיר אחת ומחצה ה"ו נזיר שתיים: **גמ'** למה לי למיתנא
כל הני צריכי דאי תנא הריני נזיר ויום אחד הכא הוא דאמרינן אין נזירות ליום א'
אמטו להכי קמני תרתין אבל הריני נזיר ושעה אחת לימיני ל' ואחד יום קמ"א ואי

ואימא שנה. שזריכה למלאות דפעמים (א) יהיה שנה ופעמים שנה
ופעמים שנה: מי מנין. שנה לימים (א) הכא כתיב עד מלאות
(א) ימי חדש הוא דמונין לימים ומשום הכי אמרינן דשלשים של
חדש איירי קרא אבל לא לשנה שאין מונין לה לימים אלא לחדשים:
מתני' אמר הריני נזיר אחת קטנה.
לא תהא פחותה משלשי יום
ואפילו אמר הריני נזיר יום אחד
הרי זה נזיר ל' יום לפי שאין נזירות
פחותה משלשים. או שאמר הריני נזיר
אחת גדולה אפילו אמר שתהא גדולה
מכאן ועד סוף העולם הרי זה אינו
נזיר אלא שלשים יום כדאמר בגמ' דאי
אמר הכי משמע דאמר אריכא עליה
הדא נזירות שלשים (א) מכאן עד סוף
העולם: **גמ'** דאס לי מהלך עד
אוסו מקום פחות משלשים יום הרי זה
נזיר שלשים יום. דלעולם אין נזירות
פחות משלשים. ואם יש משם עד מקום
כפרי דהיי מקוין ליה בצבא
משלש: כל מילתא כו':
עון מלאן ועד מקום פלוני דמי:
עון ואפילו אמר כו': אין צדק
כל שלשים: עון ויפא: עון רבא
אמר: כן בני אוני ופסקי:
כלן של שלשים שלשים:
כין דמפסקי: כין דקמיל
דליליא: כין
כין אמתינן: כין מיד דאריכא
לי הא מלתא כמכאן ועד סוף
העולם אבל כו': כין דמנין
מהלך: כין ויום א' או ושעה
אחת או ומחצה: כין וימי
שמי דלפילו מלאן דאמר הריני
נזיר שעה אחת אין נזירות פחות
משלשים יום אבל הריני
נזיר ל' יום ויום א' או ל' ושעה
אחת אינו חייב אלא במנין
הימים שקבל עליו כס"ד והכא
למה ככ"י: ל' נזירות אחת:
(א) נמי עליה:

נוסחת הריב"ן

א [א] ימיה: ב [ב] שנה לימים דמדי
קרא עד מלאות הימים דחדש
הוא דמונין לימים כו':
ג [ג] מלאן: ד [ד] אומדים יום א'
ל' דלא בני לקבל עליה כמנין
הימים אלא עד ל' יום כצדק והאי
דקאמר מלאן ועד מקום פלוני
דמשמע כמ"ד כו': [ו] רבה:
ז [ז] מלאן: ח [ח] דלא אריכא ליה
דק' למה ככ"י: ט [ט] שמכאן:
י [י] של שלשים שלשים: יא [יא] שלשים
ולגשים: יב [יב] דמי לא תנן:
יג [יג] הרי זה נזיר: יד [יד] אוני
כפרי דהיי מקוין ליה בצבא
משלש: כל מילתא כו':
עון מלאן ועד מקום פלוני דמי:
עון ואפילו אמר כו': אין צדק
כל שלשים: עון ויפא: עון רבא
אמר: כן בני אוני ופסקי:
כלן של שלשים שלשים:
כין דמפסקי: כין דקמיל
דליליא: כין
כין אמתינן: כין מיד דאריכא
לי הא מלתא כמכאן ועד סוף
העולם אבל כו': כין דמנין
מהלך: כין ויום א' או ושעה
אחת או ומחצה: כין וימי
שמי דלפילו מלאן דאמר הריני
נזיר שעה אחת אין נזירות פחות
משלשים יום אבל הריני
נזיר ל' יום ויום א' או ל' ושעה
אחת אינו חייב אלא במנין
הימים שקבל עליו כס"ד והכא
למה ככ"י: ל' נזירות אחת:
(א) נמי עליה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אין זה נזיר עולם
(א) אלא נזיר לעולם **חל"מ** וי"ב
זו היא גמ' רש"י אלא מתיב
הכניסו פ"ג דנזיר מנזיר
דל"ג ליה: (א) רש"י ד"ה מ'
מנין וכו' מלאת הימים
חדש: (א) ד"ה אמר וכו'
דאפילו אמר וכו' פחותה
מל' יום א': (א) ד"ה וקפריך
וכי של שלשים שלשים
ויפא: (א) ד"ה הריני וכו'
הרי זה נזיר: (א) ד"ה והתניא
וכי חיי הדין והתניא
מ"ד אפי': (א) ד"ה רבא
אמר וכו' שאני הפס כו'
ועמא וכו' כמכאן ועד כ"ל
חדש נזירות בלבד הוא כ"ל
ותניא הוא מנזק: (א) בא"ד
ועד סוף העולם כמכאן ועד
סוף העולם אבל היכא:
(א) ד"ה אמר הריני נזיר ויום
אחת בדר שמי נזירות וכו' או
אחת ומחצה דקאמר ועוד
מחצה שבנזירות היילא
עליו נזירות שנה וחייב
שתיים דכי אמר הריני:

הגהות התוספות

1. ל' העולם. 2. ל' הריני
כמכאן. 3. ל' ולעולם. 4. ל' הריני
כמחמה מאות שנה.

פ"י הרא"ש

ואימא שנה. שפעמים צריכין
למלאות שחרור השנה בימים
יש פעמים השנה היא שני
ימים ופעמים שניד ופעמים
שנה בדר שמי נזירות וכו' או
אחת ומחצה דקאמר ועוד
מחצה שבנזירות היילא
עליו נזירות שנה וחייב
שתיים דכי אמר הריני:

ואימא שנה מי מנין ליומי והא רבנן
דקיסרי אמרי **מנין** שאין מונין ימים לשנים
שנאמר **לחדשי השנה** חדשים מחשבין
לשנים ולא ימים לשנים: **מתני'** אמר
הריני נזיר אחת גדולה הריני נזיר אחת קטנה
אפילו מכאן ועד סוף העולם נזיר שלשים
יום: **גמ'** אמאי והא מכאן ועד סוף העולם
קאמר הכי קאמר אריכא לי הדא מילתא
כמכאן ועד סוף העולם תנן **הריני נזיר**
מכאן עד מקום פלוני אומדים כמה ימים
מכאן ועד מקום פלוני פחות משלשים יום
נזיר שלשים יום ואם לאו נזיר במנין הימים
ואימא הכא נמי אריכא לי הא מילתא כמכאן
ועד מקום פלוני אמר רבא ישהחזיק בדרך
וליהוי כל פרסה ופרסה אמר רב פפא באתרא
דלא מני פרסי וליהוי כל אוונא אוונא מי
לא תנן **הריני נזיר** כעפר הארץ וכשער
ראשי וכחול הים הרי זה נזיר עולם ומגלה
אחד לשלשים יום כל מילתא דאית ביה
קיצותא לא קתני והתניא **הריני נזיר** כל
ימי חי הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה
נזיר עולם (א) אלא נזיר לעולם רבה אמר
שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו גבי
יומי נמי הא כתיב **ויהי ערב ויהי בקר** יום
אחד התם לאו דמפסקי מהדדי הוא מאי
קאמר **ימא** ולייליא חד יומא הוא ולעולם לא
מפסקי מהדדי רבא אמר למה לך אקשושי
כולי האי שאני התם דהא קתני הריני נזיר
אחת: **מתני'** הריני נזיר ויום אחד הריני
נזיר ושעה אחת הריני נזיר אחת ומחצה ה"ו נזיר שתיים: **גמ'** למה לי למיתנא
כל הני צריכי דאי תנא הריני נזיר ויום אחד הכא הוא דאמרינן אין נזירות ליום א'
אמטו להכי קמני תרתין אבל הריני נזיר ושעה אחת לימיני ל' ואחד יום קמ"א ואי

כאליו קבל עליה חדא נזירות לכל אוונא דאי הוו עשרים אוונות ליידי בכל עשרים שלשים דמילתא דעבידא היא דמנו אינשי אוני כמה
אוונות יש מלאן ועד מקום פלוני דכלל פלוני דכלל פלוני מחו של כך כעולן מלויין לכך ולשם תדיר ולשם פורעין דמנו. ואוונא לעוין בני
אדם קונטרס וכו' וכמו תלפת מני ישיבנה (רמיה ב) [י] מו לא פנן. כבי האי גוונא: הריני נזיר עולם **הארץ**
וכשער ראשי הריני נזיר לעולם. ומגלה אחת לשלשים יום דמשמע דלמחר הרי עלי נזירות כמנין שיער ראשי יד: **כל מילתא דאית ביה**
קיצותא. כגון מכאן עד מקום פלוני לא קתני דליהוי כמאן דמקבל עליה נזירות שיהא מגלה צדוק כל שלשים ושלשים אלא כמאן דמקבל
עליה חדא נזירות אריכתא עון עד מקום פלוני: **והסניא**. דמסיעה הריני נזיר כל ימי חי וכו' (א) עון [ואס] אמר הריני נזיר עד מאה שנה
או עד אלף שנים אין זה נזיר עולם שיהא מגלה צדוק עון השלשים: **אלא נזיר לעולם**. דכדחד נזירות אריכתא דמי ואינו מותר בתגלחת
כל ימיו. אבל היכא דלית ביה קיצותא כגון כשיער ראשי וכחול הים דאין לדבר קיצתא איכא למימר דלהכי אמר הכי דנזירות הרבה קבל
עליו כמנין שיער ראשו עון והוא מגלה אחת לשלשים יום: **ורבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו**. איכא למימר דלמנין שערות
קביל עליו נזירות הרבה ולכן מגלה אחת לשלשים יום: **כאווונא ופסקי** איכא למימר הוה דליתא ליתמהו מובדלות זו מזו דסקנדא דלרעא
חד הוא איכא למימר חד נזירות אריכתא קביל עליו כשיעור הימים שמיך עד מקום פלוני: **גבי יומי נמי**. כי אמר כמכאן עד מקום
פלוני אימא נמי כמנין הימים קביל עליו נזירות של כ"א שלשים דהא יומי מיפסקי מהדדי כדכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: **הסס**.
דכתיב קרא יום אחד לאו משום [ב] דאפסקו מהדדי אלא האי דקאמר שהוא יום אחד [ג] דקיימא לן דליליא וימנא חד הוא שהלילה הולכת
אחר היום ולעולם לא מיפסקי מהדדי ומשום הכי ליכא למימר כדאמרינן אלא חדא נזירות אריכתא כמייך ועד מקום פלוני קביל עליו:
רבה אמר למה לך לאקשושי כולי האי שאני הסס. עממא מאי אמר כמ"ד אריכא לי מילתא (א) [ו] מנין ועד סוף העולם ואינו נזיר אלא שלשים
ועד סוף העולם (א) אבל היכא דקאמר מיך ועד מקום פלוני ולא אמר אחת לא אפשר דלא [ז] אמרינן דהכי משמע האי דקאמר מיך
דלא סוף מאותו מקום עד אסומו מקום פלוני: **מתני'** אמר הריני נזיר ויום אחד. נזיר שמי נזירות דכיון דלמחר הריני נזיר חיללא עליה נזירות
ראשונה וכי הדך אמר אחת אחד או שעה אחת או אחת ומחצה כדנזירות חיללא עליה נזירות שמיים ומיב שמים [ח] דקאמר ועד מלחנה חד
אמר הריני נזיר אחת חל עליו נזירות אחת וכי חזר ואמר ומחצה חל עליו נזירות שניה אבל אם אמר הריני נזיר שלשים ואחד או
שלשים ושמיים (א) כיון שפירש אינו נזיר שמים אלא כמנין הימים שקבל עליו: **גמ'** למה לי למינסא כל הני. דמחייב בה נזירות שמים
ליתני חדא ומינה ידענא לאתריני: **לריבי**. דאי הוה מני הריני נזיר ויום אחד הוה אמתינן דמחייב בשתי נזירות דכי אמר
הריני נזיר חיללא עליה נזירות ל' והאי דהדר ואמר ויום אחד אדעמא דנזירות אחתיה קאמר ליה לפי שאין נזירות ליום אחד דהוי כמאן דלמחר
הריני נזיר יום אחד דחיללא ל' עליה נמי נזירות שלשים: **אבל כי אמר הריני נזיר ושעה אחת**. אימא דתיחוי כמ"ד שלשים ואחד קמ"א: ואי

(א) וכן פ"ש בנגילה דף ט. ב. מסוף לשון רבינו נאן נראה דבמים ולכו ל' יומא וימנא חד נזיר וכו'.